

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خوای بهخشندهی میهره بان

وَالْعَصْرِ (1)

سویند بهزه مانه (سویند بهکاتی عهسر).

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (2)

بهراستی ناده میزاد زهره رهمندو خهسار هتمند و رهنج بهخهساره.

إِنَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ (3)

جگلهوانه ی که با و هریان هیناوه و کار و کرده و هی چاکه یان نه انجامداوه،
وه ناموژگاری یه کترین کردوه که همیشه پابهندی حهق بن (پابهندی
حقیقیش پیویستی به خوگری ههیه)، له بهر نه و بهرده و ام ناموژگاری
یه کترین کردوه تا همیشه بهرده و ام، خوگرو نارامگریش بن.